

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 65/2024
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Михаило Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова – ПУ Пожаревац – ПС ..., коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије – Одељење у Пожаревцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 547/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној дана 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 547/23 од 20.09.2023. године, у одбијајућем делу другог става изреке под 1 и 2 и у трећем ставу изреке, и у том делу предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П1 14/22 од 22.12.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име неисплаћених накнада зарада по основу рада, за рад дужи од пуног радног времена, тужиоцу за период од фебруара 2018. године закључно са септембром 2018. године исплати појединачно означене износе са законском затезном каматом од њихове месечне доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да за временски период означен у ставу првом изреке, за тужиоца исплати доприносе Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком заводу за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање, по стопи и основици важећој на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 206.673,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 547/23 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Великом Градишту П1 14/22 од 22.12.2022. године, у делу става првог изреке, којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати износе означене у том ставу изреке, на име прековременог рада за фебруар, март, април, јун 2016. године, за јун и децембар 2017. године и за фебруар, април, мај, јун, јул и септембар 2018. године, све са законском затезном каматом од доспелости до исплате и у делу става другог изреке,

којим је обавезана тужена да за тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Пожаревац, доприносе за здравствено осигурање надлежном Републичком заводу за здравствено осигурање и доприносе за незапосленост Националној служби за запошљавање, на износе утврђене ставом првим изреке, у делу којим је исти потврђен, а по стопи и основици важећој на дан уплате доприноса. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу првог и другог става изреке, као и у ставу трећем изреке, тако што је под 1) тужбени захтев делимично усвојен и тужена обавезана да на име прековременог рада тужиоцу исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом од њихове доспелости до исплате за јул, август, септембар и децембар 2016. године, за јануар, март, април, мај, јул и октобар 2017. године, док је за разлику од досуђених, а до тражених износа тужбени захтев одбијен као неоснован, те под 2) којом је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да на износе утврђене под 1) за тужиоца уплати допринос за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, допринос за здравствено осигурање надлежном Републичком заводу за здравствено осигурање и допринос за незапосленост Националној служби за запошљавање, по стопи која важи на дан уплате у односу на износе потврђене другостепеном одлуком, док је неоснован одбијен тужбени захтев у делу којим је тражено обавезивање тужене да за тужиоца наведеним фондовима уплати доприносе на основице које чине износи, разлике између износа досуђених ставом другим изреке другостепене под 1) ове пресуде до тражених износа основице. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 66.936,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију сходно члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, побијајући одлуку у делу којим је тужбени захтев делимично одбијен ставом другим изреке под 1) и 2).

Испитујући правилност побијане пресуде, применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на радном месту водника I класе полиције запослен као овлашћено службено лице и редовне радне задатке обавља у ПС ..., а поред наведеног ангажован је и као припадник интервентне јединице, која по потреби обезбеђује спортске приредбе, манифестације повећаног ризика и разне скупове у једнодневном трајању. Осим наведеног, тужилац је био радно ангажован на обезбеђењу државне границе, једном у трајању од 16 дана и више пута у трајању од по 14 дана, током ког периода је остварио рад дужи од пуног радног времена.

На основу документа бр. 88-816/20 од 24.08.2020. године, достављеног од стране тужене, економско-финансијским вештачењем је утврђено да је у периоду од 01.02.2016. године до 30.09.2018. године тужилац на посебним задацима обезбеђивања

државне границе обављао рад дужи од пуног радног времена од по 8 часова дневно, које сате прековременог рада (495 сати остварених током 142 дана) тужена тужиоцу није обрачунала и исплатила. Прихватајући налаз вештака на који није било примедби, првостепени суд је применом члана 184. став 1. и члана 187. Закона о полицији ("Службени гласник РС", бр. 6/16), којима је прописано да се за сваки сат прековременог рада вредност радног сата увећава за 28,6%, чланова 108. и 164. Закона о раду, према којима је послодавац дужан надокнадити штету коју на раду или у вези са радом трпи запослени и члана 154. став 1. у вези са чланом 277. став 1. Закона о облигационим односима, тужену обавезао да за наведени период тужиоцу исплати разлику у заради по основу прековременог рада, са законском затезном каматом од месечне доспелости појединачно утврђених износа до исплате, заједно са доприносима за социјално осигурање.

Разматрајући жалбу тужене другостепени суд је у седници већа утврдио да из достављене документације тужене произлази да је у спорном периоду тужилац обављао посебне задатке, али да је у јулу, августу, септембру и децембру 2016. године и у јануару, марту, априлу, мају, јулу и октобру 2017. године, то чинио у оквиру редовног осмочасовног радног времена, због чега се не може прихватити хипотетички налаз вештака о броју прековремених радних сати, па је тужбени захтев у том делу као неоснован одбио ставом другим изреке своје пресуде под 1) и 2), преиначујући првостепену одлуку у првом и другом делу и у комплетном ставу трећем изреке.

Врховни суд је нашао да је другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези са чланом 383. став 4. ЗПП, на коју се у складу са одредбом члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП ревизијом тужиоца основано указује.

Одредбом члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. овог закона, која је учињена у поступку пред другостепеним судом.

Одредбом члана 374. став 1. ЗПП, прописано је да битна повреда одредаба парничног поступка постоји ако суд у току поступка није применио или је неправилно применио одредбе овог закона, а то је било или је могло да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Одредбом члана 383. став 4. ЗПП, прописано је да ће другостепени суд заказати расправу и одлучити о жалби и захтевима странака када је у истој парници првостепена пресуда већ једном била укинута, а побијана пресуда се заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању или су у поступку пред првостепеним судом учињене битне повреде одредаба парничног поступка, осим ако се побија пресуда на основу признања, пресуда због одрицања, пресуда због пропуштања, пресуда због изостанка, као и пресуда донета без одржавања главне расправе, односно ако се ради о пресуди у спору мале вредности.

Из образложења овде побијане пресуде, донете у поновљеном поступку, следи да је другостепени суд без отварања расправе у поступку по жалби тужене, утврдио другачије чињенично стање, односно да је сходно члану 8. ЗПП економско-

финансијско вештачење ценио тако што је закључно мишљење под 2) сматрао условном претпоставком, због чега је независно од изостанка примедби тужене на дати налаз, исти у том делу оценио као неприхватљив. Како је наведена битна повреда одредаба парничног поступка била од утицаја на правилност донете одлуке, Врховни суд је сходно члану 415. став 1. ЗПП побијану пресуду у одбијајућем делу тужбеног захтева, садржаног у ставу II изреке под 1) и 2) и у погледу одлуке о трошковима парничног поступка садржане у ставу трећем изреке, укинуо.

У поновном поступку, другостепени суд ће отклонити наведене процесне неправилности и правилном применом материјалног закона донеће нову на закону засновану одлуку, дајући за њу јасне и довољне разлоге.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**